

ગુજરાતી સાહિત્યમાં ઐતિહાસિકતા

સંશોધક

હસમુખભાઈ જીવાભાઈ વાળા (B.A.,M.A)

મદદનિશ શિક્ષક, ઉગલવાણ પ્રાથમિક શાળા, ઉગલવાણ

આપણે ત્યાં જે ઐતિહાસિક નવલકથાઓ લખાઈ છે તેમાં ગુજરાતના ઈતિહાસ પર સર્જકોની દાખિલા વિશેષ રહી છે. તેમાંથી સોલંકીયુગના સમયને આલેખવાનો પ્રયાસ વધુ થયો છે. ગુજરાતના પ્રાચીન ઈતિહાસમાં સોલંકીકાળ રાજકીય તેમજ સાંસ્કૃતિકક્ષેત્રે સુવાર્ષકાળ ગણાય છે. આ સમયને કેન્દ્રમાં રાખીને ઠકુર, મુનશી, આચાર્ય, મેઘાણી, ધૂમકેતુ વગેરે સર્જકોએ સોલંકીકાલીન ઈતિહાસનું આલેખન વિશેષ કર્યું છે.

નવલિકા સમ્રાટનું બિરુદ્ધ પામેલા ધૂમકેતુ સોલંકીકાળને કેન્દ્રમાં રાખીને સમકાલીન સમયે પરિસ્થિતિ લક્ષમાં રાખીને વધારેમાં વધારે ઈતિહાસને વફાદાર રહીને 'બર્બરકજિષ્ણુ જ્યસિંહ સિદ્ધરાજ' નામની ઐતિહાસિક નવલકથા ઈ.સ. ૧૮૪૫માં ગુજરાતી સાહિત્યને છે ત્યારે ગુજરાતની પરિસ્થિતિનો તથ્ય અને કલ્પનાનો સહયોગ ધીમે ધીમે ઉદ્ય પામતો હોય તેવું લાગે છે.

કથાવસ્તુ :

'બર્બરકજિષ્ણુ જ્યસિંહ સિદ્ધરાજ' નવલકથાનો ઉઘાડ રહેસ્યાત્મક રીતે અને લાક્ષણિક ઢબે થયો છે. પાટણ નગરીની બહાર સરસ્વતી નદીને સામે કાંઠે, નિર્જન જેવા પ્રદેશમાં એક અવાવરુ જૂના શિવાલય પાસે બે ઘોડેસવારો આવી પહોંચ્યા ત્યારે પાટણ નગરી અંધકારમાં સૂમસામ હતી નગરી શા માટે સુમસામ છે? અહીં આવનાર આ બે ઘોડે સવારો કોણ છે? તેઓ શા માટે અહીં આવ્યા છે? એવા અનેક પ્રશ્નો વિશે આપણા મનમાં જિજ્ઞાસા થાય છે. પરંતુ ધૂમકેતુ આપણને વધારે વખત અંધકારમાં રહેવા દેતા નથી. અહીં આવનાર ઘોડેસવારના સંવાદો દ્વારા આપણે એ વ્યક્તિનો પરિચય મેળવી શકીએ છીએ. તેઓમાં એક પરમાર રાજા લક્ષ્મદેવ અને બીજા મંત્રી પંડિત લોલાઈ છે. તેઓ અવંતીના (માલવાના) છે. દ્વારસમુદ્રના યાદ્વિ રાજકુમારો—વિષ્ણુવર્ધન, વીર બલ્લાલ અને ઉદ્યાદિત્ય સામે અને કલ્યાણના ચૌલુક્ય વિકમાદિત્યના સાથી તરીકે તેઓ હાર્યા. સૈનિકોમાં લક્ષ્મદેવ હણાયાની બૂમ ઊઠી. માલવીસૈન્ય પાછું ફર્યું, પરંતુ લક્ષ્મદેવના હાથીએ તો એને અરિદળથી કયાંય દૂરના દૂર જંગલમાં મૂકી દીધા હતા. એટલી વારમાં લક્ષ્મદેવની અદ્ભુત વીરતા સાથે એની મૃત્યુકથા વણાઈ ચૂકી હતી. લક્ષ્મદેવે કુદરતી હોય તેમ સ્વીકારી લીધી. પણ આ રખડપણીના સમયમાં લક્ષ્મદેવનું એક અદ્ભુત ક્ષત્રિયવીર 'જગદેવ પરમાર' તરીકે નામ જામ્યું હતું.

સવાર થતાં તે જ શિવાલય પાસે એક સાંઠણી સવાર આવે છે. સોરઠનો રા'નવધણ અને સાથે રાણંગ છે. અહીની પરિસ્થિતિ લાભદાયક હોય, મદનપાલ કાંઈક બુદ્ધિ બતાવે તેમ હોય, આંતરદેશનો નરવર્મદેવ આવે તેમ હોય, લાટ સળવળવાની શક્યતા હોય, તો પાટણ પર ચડાઈ કરવાની વેતરણમાં હતો. એ હેતુથી તેનો પુત્ર ઝેંગાર તો કયારનો પાટણમાં જ હતો. અહીં ખર્પરક મદનપાલજીને મહારાજ જ્યસિંહદેવે હણી નાખ્યા છે તે સમાચાર આપે છે.

રા'નવધણ, જગદેવ પાટણમાં આવે છે અને મદનપાલજી હણાયા તેનો લાભ ઉઠાવવા પાટણમાં કંઈ ભેટ જન્મે તેવા પ્રયત્ન કરે તે પહેલાં જ રાજમાતા મીનળ ખાનગી મંત્રણાસભા બોલાવે છે, જમાં

મહાઅમાત્ય, કેશવ, સાંતુ રા'નવધાણને આમંત્રણ મળ્યાં. મહારાજ કાલે રાજ્યસભા ભરશે જેમાં ન્યાય મળશે તે વાતે સૌ જુદા પડે છે.

રાજ્યસભામાં કુમારશર્મા, આચાર્ય ભાંસુદેવ, નગરપાલ ઘનશ્રેષ્ઠ, સોરઠના રા', લાટના દંડનાયક ત્રિભુવનપાલદેવ, સેનાનાયક કેશવ, કચ્છના દંડનાયક દાદક મહેતાનો મહેદેવ, મુંજાલ મહેતા વગેરે આવ્યા છે, રાજ્યસભામાં રા'વાતને વળ ચડાવે છે. જ્યારે રાજમાતા મીનળદેવી આદર્શી, શાસ્ત્રમર્યાદા પાળવાને બંધાયેલા છે. કેશવે બર્બરકની પત્ની પિંગલિકાનું ભરતકામ અને મદનપાલજીની પુત્રીનું ભરતકામ કરેલો કાપડનો કટકો બતાવીને મદનપાલ આત્માયી હતા અને રાજાએ એને હણ્યા. એ વાત થતાં રા' રાજ્યસભા છોડી એકદમ ચાલતી જ પકડે છે.

ખર્ચરક રા'ને સમાચાર આપે છે કે રાત્રે પાટણમાંથી એક હજાર ધોડે સવારો બર્બરક ઉપર જવા માટે નિકળવાના છે. એ જાણી રા'ને પાટણ પર ચડાઈ કરવાનું મન થયું. તે ખર્ચરકને ચંદ્રચૂડુને સમાચાર આપવા માટે મોકલે છે. પરંતુ પાટણમાંથી એક હજાર ધોડે સવાર લઈ રા'ને જ પાછો પકડવા માટે કેશવ જવાનો હતો જે ખર્ચરકને ખબર નહીંતી. કેશવે રા'ને પકડી ભોયરામાં કેદ કરે છે.

રાજમાતા, સાંતુ, મુંજાલ સૌને આ ગમ્યું નહિ. જ્યદેવસિંહ પાસે બધા જાય છે. જો બાબરા વિશે તે કોઈ માહિતી આપે તો રા' ને છોડવો તેવો નિર્ણય કરે છે. જગદેવ પરમાર જ્યસિંહદેવને મળવા જાય છે. જગદેવે ઉપાસના દ્વારા જે મેળવ્યું છે તે જગદેવને પણ મેળવવાની ઈચ્છા થાય છે. ચૌદશના દિવસે હિંદ્બાજ ચાચરના આરે જગદેવ મહાકાળી પાસેથી અજિતાસિદ્ધિનું કંકણ મેળવવાનો છે તે જોવા જ્યસિંહદેવ તેની પાછળ જાય છે. જ્યસિંહદેવ એકલા ત્યાં જવાના છે તેની જાણ થતાં ત્રિભુવનપાલ પણ તેની પાછળ જાય છે. આ વાતનો ફાયદો ઉઠાવતાં ખર્ચરક સોરઠના રા' નવધાણને રાજમહાલય પાસેના ભોયરામાંથી છોડાવવામાં સફળ થઈ જાય છે.

જ્યસિંહદેવને ખબર મળતાં તે એકલો જ રા'ની પાછળ જાય છે. એક તળાવ માંથી પસાર થતાં રા'ની નાગવેલ ફસડાઈ પડે છે અને મુંજપુરમાં જ નાગવેલ સાજી ન થાય ત્યાં સુધી રા' ત્યાં રહે તેવું નક્કી થાય છે. મુંજાલ ને ઝાંઝણ મળે છે અને બાબરા વિશે માહિતી જ્યસિંહદેવને આપે છે. ત્રિભુવનપાલ અને જગદેવ આવે તે પહેલાં જ જ્યસિંહદેવ બર્બરક સામે યુદ્ધે ચડે છે. બર્બરક પાસે બળ હતું જ્યારે જ્યદેવસિંહ વીજળીનો જપાટો હતો. ત્રિભુવનપાલ, રાજમાતા મીનળદેવી આવે છે. ત્યાં તો વીરવિક્રમની મૂર્તિ સમો, રાજા જ્યદેવસિંહ દ્વંદ્વ યુધ્યથી બાર્બરકને જીતે છે અને 'બર્બરકજિષ્ણુ જ્યસિંહ સિદ્ધરાજ' નું બિરુદ મેળવે છે.

રા'નવધાણ મુંજપુરથી ભાગી જાય છે પરંતુ હવે મૃત્યુશાય્યા પર છે. તેને લીધેલી પ્રતિજ્ઞા ખેંગાર ઉપાડે છે અને સોરઠનો રા' નવધાણ મૃત્યુ પામે છે. ભોયરાને ભાંગવું, મહીડાને મારવો, પાટણનો દરવાજો તોડવા અને દસોઈના ગાલ ફડવા. આમ, ચાર પ્રતિજ્ઞામાંથી એક પ્રતિજ્ઞા ભોયરાને ભાંગવાની તેને પૂરી કરી હતી. ત્યારે જ વિશુભા અને દેશુભા પાટણના સમાચાર આપે છે. ખેંગાર, રાયધાણ અને દેવુભા પાટણ આવે છે. ખેંગાર પાટણ આવી રાતે મહીડાને મારે છે. પાટણનો દરવાજો તોડે છે અને મદનપાલની હવેલી સણગાવે છે અને જ્યસિંહદેવ જેને પોતાની મહારાણી બનાવવા માગતા હતા તે દેવડી (સોનલ)ને ઊપાડી જાય છે.

રાજા જ્યસિંહદેવને વીરવિક્રમ જેવું પરદુઃખબંજની બનવું છે તે બર્બરક પાસેથી આ સિદ્ધિ મેળવવા માગે છે પરંતુ દેવડીને રા' ખેંગાર ઉપાડી ગયો તેની પાછળ કેશવ જવાબદાર છે તેમ માની તેને માળવા રવાના કરે છે અને સોરઠના યુદ્ધની રણભેરીનો ડિનિમિકાઘોષ આકાશમાં, કડાકા કરતી વીજળીની માફક, એક છેઠેથી બીજેછેડે ગાજ ઊઠે છે એ સાથે નવલકથા અહીં સમાપ્ત થાય છે.

આમ, ધૂમકેતુએ સોલાંકીકાળના સુવર્ણયુગની કથા ઐતિહાસિક પરિપ્રેક્ષ્ય દ્વારા આલેખવાનો પ્રયત્ન પોતાની કલમના બળો કર્યો છે. ‘બબરકજિષ્ણુ જ્યસિંહ સિદ્ધરાજ’ નવલકથામાં વાર્તારસ, ઐતિહાસિક વાતાવરણ અને ચરિત્રોને કેન્દ્રમાં રાખીને વિશિષ્ટ અભિગમથી આ નવલકથામાં રજૂ થઈ છે.

સંદર્ભગ્રંથ

ધૂમકેતુ, અવંતીનાથ જ્યસિંહ સિદ્ધરાજ
ધીરુભાઈ ઠાકર, અવર્ચીન ગુજરાતી સાહિત્યની વિકાસ રેખા
પ્રસાદ બ્રહ્મભંડ, અવર્ચીન ગુજરાતી સાહિત્યનો ઇતિહાસ
સં.રમેશ મ. શુક્લ, આપણા પ્રતિનિધિ સારસ્વતો